

č. 31/1929 Sb. z. a n. o náhradnom treste na svobode. Platia preto čo do výmery náhradného trestu v tomto prípade naďalej ustanovenia odst. 2 a 3 § 22 prest. zák. Ponevác treba premeniť peňažitý trest 20 Kč v náhradný trest na svobode a podľa odst. 3 § 22 prest. zák. treba na mieste pokuty od 4 Kč do 20 Kč určiť náhradný trest na svobode uzamknutím v trvaní 1 dňa, sú rozsudky nižších stolíc zmätočné podľa čis. 2 § 385 tr. p., lebo nižšie súdy prekročili pri dovolenej zmene zákonom ustanovenej medze, keď určily náhradný trest na svobode dvoma dňami uzamknutia.

Čís. 5519.

Zda jde o návod k nedokonané vraždě zjednané nebo na příbuzných, není porotnímu sboru soudnímu při vyměřování trestu (§ 138 tr. zák.) posuzovati z výsledků provedeného řízení, nýbrž jediné z doslovu porotci zodpověděných otázek.

Příbuzenský poměr pachatelův ku předmětu vraždy stačí k naplnění zákonného pojmu »na příbuzných« (§§ 137, 138 tr. zák.) i pro výměru trestu spoluvinníka, aniž třeba zabývatí se i řešením jeho vlastního příbuzenského poměru ku předmětu vraždy.

(Rozh. ze dne 19. února 1936, Zm I 1301/35.)

Obžalovaný M. W., zvěděv od spoluobžalované M. M., že očekává narození nemanželského dítěte, jehož prý je on otcem, navedl ji, aby dítě po narození zadusila. Obžalovaná se pokusila usmrtiti novorozeně tak, jak jí naznačil M. W., avšak bez úspěchu; potom sprovodila dítě se světa jiným způsobem. Porotní soud uznal obžalovaného M. W. vinným zločinem spoluviny na zločinu pokusu vraždy podle §§ 5, 8, 134 tr. zák. a vyměřil mu trest podle poslední trestní sazby § 138 tr. zák. (od 5 do 10 let).

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl po ústním líčení zmateční stížnost státního zastupitelství do rozsudku porotního soudu.

Z d ů v o d ů:

Zmateční stížnost státního zastupitelství napadá rozsudek z důvodu zmatečnosti podle § 344, č. 12 tr. ř. jen co do obžalovaného M. W., a to pouze ve smyslu výroku o trestu. Tento zmatek shledává zmateční stížnost v tom, že soudní dvůr při vyměřování trestu vykročil z trestní sazby stanovené zákonem, pokud se zakládá na okolnostech polehčujících (správně přitěžujících) v zákoně zejména uvedených, a že vykročil ze svého práva trest zmírniti.

Jelikož, jak plyne z opraveného znění písemného vyhotovení rozsudku a z vysvětlující zprávy porotního soudu ze dne 17. prosince 1935, byl obžalovanému vyměřen trest podle § 138 tr. z. poslední sazby (od 5 do 10 let), nevykročil porotní soud z mezí svého zmírňovacího práva, když za použití § 338 tr. ř. snížil obžalovanému trest na jeden rok těžkého žaláře.

Než zmateční stížnost nelze uznati za důvodnou ani potud, pokud uplatňuje, že při výměře trestu při správném použití zákona neměla být vzata za základ poslední sazba § 138 tr. z. (od 5 do 10 let), nýbrž sazba první věty druhého oddělení (označená zmateční stížností jako sazba § 138 III. tr. z.), vyznačující trest od 10 let těžkého žaláře až na doživotí.

Zmateční stížnost dospívá k závěru, že šlo u obžalovaného M. W. o návod k nedokonané zjednané vraždě na příbuzném v pokolení sestupném, přímými dedukcemi z výsledků průvodního řízení. Tak si počíná i soud prvního stupně, jenž rovněž hodnotí výsledky provedeného řízení a z nich dovozuje opačné závěry, že příbuzenský poměr nebyl prokázán a že obžalovaný W. byl jen vzdáleným spoluvinníkem a účastníkem. Tento postup je pochybený, neboť pro zodpovědění obou těchto otázek nepřicházejí v počet výsledky provedeného řízení, nýbrž jediné doslov otázky, dané porotním soudem porotcům, a její zodpovědění jimi a jen na tomto podkladě je řešiti, zda v případě, o němž jde, šlo o příbuzenský poměr, a zda činnost obžalovaného je posuzovati jako činnost zjednatel, či za činnost vzdáleného spoluvinníka a účastníka. V prvním směru je nepochybné, že kladným zodpověděním druhé eventuální otázky, v níž předmět vraždy byl výslovně pojmenován tak, že šlo o nemanželské dítě M. M-ové, bylo vysloveno, že obžalovaný působil k tomu, aby vražda byla spáchána na příbuzném v pokolení sestupném jednoho ze spolupůsobilých. Tento příbuzenský poměr M. M-ové k předmětu vraždy, uvedený výslovně v druhé eventuální otázce a porotci kladně zodpovědělý, stačí k naplnění zákonného pojmu »příbuzenského poměru« i pro výměru trestu obžalovaného M. W., aniž třeba zabývati se i řešením jeho vlastního příbuzenského poměru k předmětu vraždy, jak to činí zmateční stížnost.

Jelikož jde o pokus vraždy na příbuzném v pokolení sestupném, přichází při výměře trestu v počet ustanovení § 138 tr. z. ve svém druhém oddělení. V souzeném případě jde pak o to, zda obžalovaný byl přímým spoluvinníkem, takže mu měl být soudem prvního stupně vyměřen trest podle první věty druhého oddělení zmíněného zákonného předpisu, která obsahuje jednotnou sazbu od 10 let těžkého žaláře až na doživotí, či zda byl jen vzdáleným spoluvinníkem a účastníkem, pro něhož platí poslední sazba § 138 tr. z. mezi pěti a deseti lety těžkého žaláře.

Čís. 5520.

Prechovávatel'om a koncesionárom radiovej prijímacej stanice, danej oprávnenou firmou záujemcovi na skúšku, ostáva po čas povolenej skúšky, prípadne do dřívejšieho zakúpenia prístroja, sama firma.

Záujemca je povinný opatrit' si riadnu koncesiu teprv vtedy, keď sa stal vlastníkom prístroja, alebo keď ho i po uplynutí skúšobnej lehoty nechal u seba.